

Dagens enkla rytm

Text: Thomas Millroth

Tumi Magnússon, "Early and Late".

BILD: TUMI MAGNÚSSON

Publicerad 9 maj 2015 04.00 · Uppdaterad 9 maj 2015 04.00

Tumi Magnússon. Early and Late.

Galleri CC, Malmö, tom 26/5.

Vad kan vi råka få syn på till vardags? Ett parti pingpong, bilens vindrutetorkare, kniven som skär löken i tunna skivor, snöbollar som kastas mot en vägg, fötter som otåligt trampar mot golvet, spelk som fördelas inför ett nytt parti, en maskin som kappar trälistor. Inget att lägga märke till, kanske, m

det är precis de vanligheterna Tumi Magnússon har filmat och spelar upp i CirkulationsCentralens :

Men nu är det ju inte fråga om att dokumentera banala, rutinmässiga sysslor i bild. Varje video skal vara precis lika intetsägande som själva händelsen, om det inte vore för Magnússons rytmiska hand

Det första som drabbar mig är inte vanligheten, men ett långsamt beat. Dunk, dunk. Dunk, dunk. Fyrtakt utdragen till tvekande tvåtakt. Fördröjda hjärtslag.

Ljudet kommer ur bilderna. Lökknivens egg slår mot skärbrädan, spelkorten daskas i bordet, vindrutetorkarna far fram och åter, skärmaskinen kapar i sin förutbestämda rytm.

Ljuden har kvar sina materiella kvaliteter, men de har också synkroniserats av Magnússon. Händelserna har komprimerats eller töjts ut för att haka i varandra. De gör så med besked, hela gal vaggas i eftertänksam takt.

Fältinspelningar är inget nytt. I slutet av 1920-talet gjordes montagefilmer, som var moderna strids Men Magnússon är motsatsen till dessa himlastormande utopier.

Han har mer av Werner Aspenströms vardagliga rytm – och skepsis. Utifrån det får ljudinstallati sin oemotståndliga energi. Det är enkelt och starkt.